

Határozatok Tára

C-341/15. sz. ügy

Hans Maschek
kontra

Magistratsdirektion der Stadt Wien – Personalstelle Wiener Stadtwerke

(a Verwaltungsgericht Wien [Ausztria] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2003/88/EK irányelv — 7. cikk — A fizetett éves szabadsághoz való jog — Az érintett kérelmére történő nyugdíjazás — Fizetett éves szabadságát a munkaviszonyának megszűnését megelőzően fel nem használó munkavállaló — A ki nem vett éves fizetett szabadság pénzbeli megváltását kizáró nemzeti szabályozás — Betegszabadság — Közszolgálati alkalmazottak”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (tizedik tanács), 2016. július 20.

Szociálpolitika — A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme — Munkaidő-szervezés — A fizetett éves szabadsághoz való jog — Ki nem vett szabadság után a munkaviszony megszűnésekor járó pénzbeli megváltás — Nemzeti szabályozás, amely megtagadja e megváltást azon munkavállalótól, aki nyugdíjazási kérelmet nyújtott be, és e jogviszony megszűnése előtt nem tudta felhasználni e szabadságát — Megengedhetetlenség — Az említett megváltáshoz való jog abban az esetben, ha a munkavállaló betegség miatt nem volt képes feladatai ellátására — E jog hiánya, ha a munkavállaló és a munkáltató közötti megállapodás értelmében a munkavállaló nem jelenhetett meg a munkahelyén, miközben munkabérért továbbra is megkapta — Korlátok — A szabadság betegség miatti fel nem használása — A tagállamok lehetősége arra, hogy a munkavállalók részére további fizetett éves szabadságot nyújtsanak a minimális éves szabadságon felül — Részletes szabályok és feltételek

(2003/88 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 7. cikk, (2) bekezdés, és 15. cikk)

A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003/88 irányelv 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy

- azzal ellentétes az olyan nemzeti jogszabály, amely megfosztja a ki nem vett fizetett éves szabadság pénzbeli megváltásától azt a munkavállalót, akinek munkaviszonya nyugdíjazási kérelme folytán megszűnt, és aki e munkaviszony megszűnése előtt nem tudta felhasználni a fizetett éves szabadságát. E tekintetben a munkaviszony megszűnésének oka nem releváns. Ennélfogva az a körülmény, hogy a munkavállaló munkaviszonyát saját kezdeményezésére szünteti meg, semmilyen hatással nincs azon jogára, hogy azon fizetett éves szabadság pénzbeli megváltásában részesüljön, amelyet munkaviszonyának megszűnése előtt nem tudott felhasználni.
- a munkavállaló a nyugdíjba vonulásakor jogosult azon fizetett éves szabadság pénzbeli megváltására, amelyet azért nem vett ki, mert a betegség miatt nem volt képes a feladatai ellátására;

- az a munkavállaló, akinek a munkaviszonya megszűnt, és aki a munkáltatójával kötött megállapodás értelmében a nyugdíjazását megelőző meghatározott időszakban nem jelenhetett meg munkahelyén, miközben munkabérét továbbra is megkapta, nem jogosult az ezen időszak alatt ki nem vett fizetett éves szabadság pénzbeli megváltására, kivéve, ha e jogosultságot betegség miatt nem tudta felhasználni;
- a tagállamok feladata egyrészt arról dönteni, hogy a munkavállalók részére nyújtanak-e a 2003/88 irányelv 7. cikkében előírt négy hetes minimális fizetett éves szabadságon felül további fizetett szabadságot. Ebben az esetben a tagállamok azon munkavállaló részére, aki betegségből kifolyólag nem tudta munkaviszonyának megszűnése előtt teljes mértékben felhasználni a fizetett éves többletszabadságát, ezen többletidőszakra vonatkozó pénzbeli juttatáshoz való jog biztosítását írhatják elő. A tagállamok feladata másrészt az e jog biztosítására vonatkozó feltételek meghatározása is. Noha ugyanis a 2003/88 irányelv célja, hogy a munkaidő megszervezése tekintetében a tagállamok által betartandó minimális biztonsági és egészségvédelmi követelményeket állapítson meg, a tagállamoknak ezen irányelv 15. cikke alapján lehetőségük van arra, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be.

(vö. 28., 29., 32., 35., 38., 40. pont és a rendelkező rész)